

medicinale Forhold mellem Kongeriget i snævrere Forstand og Færøerne, som har været tilstræbt fra Lovgivningens Side, skulde være tilvejebragt, inden denne Lov blev vedtaget. Det er nu ikke sket, og det er derfor i Øjeblikket ikke muligt uden videre at overføre denne Lov paa Færøerne. Der er for det første den Omstændighed, at der ingen særlige Tandlæger er paa Færøerne, som min ærede Sidemand (Fr. Petersen) har gjort mig opmærksom paa; saa kunde man jo sige, at der er altsaa ingen Trang til dem, men de kan jo komme. Men Hovedsagen er, at den i det snævrere Kongerige gældende Lovgivning om Kvaksalvervirksomhed endnu ikke gælder for Færøerne. De gamle Love, Lægeloven af 1672 og Kvaksalverloven af 1794, er aldrig blevet tinglæst paa Færøerne og er altsaa ikke gældende der. Nu kan alle de medicinale Love, som efterhaanden vedtages her, ikke træde i Kraft paa Færøerne, før en større Ligelighed i den almindelige Lovgivning paa dette Omraade er blevet indført, og derfor er der baade i Loven om Embedslægevæsenets Ordning og i Loven om den kommunale Lægehjælp indført en lignende Bestemmelse om, at de ved kongelig Anordning kan sættes i Kraft paa Færøerne med de Lempelser, som Øernes særegne Forhold maatte foranledige. Det er altsaa nødvendigt ogsaa at have denne Bestemmelse her, fordi en Ligelighed i Henseende til Tandlægevirksomhedens Udøvelse først kan bringes til Veje, naar Kvaksalverilovgivningen i det hele er blevet anvendelig paa Færøerne. Det vil nu rimeligvis ske i en forholdsvis nær Fremtid, idet Embedslægevæsenets Ordning og den kommunale Lægehjælps Ordning paa Færøerne er under Drøftelse; samtidig dermed vil det foreliggende Lovforslag kunne tages under Overvejelse og de Lempelser, som er nødvendige, blive fastsat. Ændringsforslaget gaar altsaa ud paa at udsætte denne Lovs Ikrafttræden paa Færøerne, indtil denne Ligelighed er blevet tilvejebragt — en Ligelighed, som i øvrigt aldrig vil kunne blive ganske fuldstændig, idet der maa tages noget Hensyn til Øernes særlige Forhold, men det overlades altsaa til den kongelige Anordning at fastsætte de Lempelser, hvormed Loven kan komme til Anvendelse. Dette Ændringsforslag, som er affattet ganske i Overensstemmelse med den Bestemmelse, der er sat ind i Embedslægeloven, skal jeg tillade mig at anbefale til Vedtagelse, idet jeg bemærker, at jeg er berettiget til

at sige, at Justitsministeren, som ikke er til Stede her, men hos hvem jeg har forhørt mig, ikke har noget at indvende imod Ændringsforslaget.

Fr. Petersen: Efter at den højtærede Ordfører (Goos) har begrundet det stillede Ændringsforslag, har jeg selvfølgelig intet at tilføje. Jeg skal derfor indskrænke mig til at takke den højtærede Ordfører for, at han har stillet dette Ændringsforslag, og jeg skal anbefale det til det høje Tings Vedtagelse.

la Cour: Jeg kan godt forstaa, at denne Lov ikke skal sættes i Kraft paa Færøerne, men jeg synes ikke, at det er formuleret rigtigt her. Dersom der havde staaet: „Denne Lov gælder ikke for Færøerne, dog bemyndiges Regeringen til ved kongelig Anordning“ o. s. v., saa vilde jeg finde det korrekt. Men jeg synes, at det er ejendommeligt, at man her vil vedtage en Lov, som ogsaa skal gælde for Færøerne — det kan jo ikke nægtes, at naar vi vedtager Loven, saa gælder den ogsaa Færøerne —, og at man saa skal vedtage en Slutningsparagraf, hvori det siges: „Regeringen bemyndiges til ved kongelig Anordning at sætte nærværende Lov i Kraft paa Færøerne.“ Loven gælder jo hele Landet. Jeg synes altsaa, at der er en lille Mangel i Redaktionen her. Efter min Mening burde der først staa: „Denne Lov gælder ikke for Færøerne“, og derefter kunde saa en saadan Slutningsparagraf blive indført.

Ordføreren (Goos): Til det ærede Medlem skal jeg sige, at Hovedsagen har været at fastsætte de Lempelser, med hvilke nærværende Lov vil kunne sættes i Kraft. Der maa nemlig foretages visse Lempelser af Hensyn til de ejendommelige Naturforhold, der frembyder sig paa Færøerne. Det er disse Lempelser, som det bliver af Betydning for Regeringen at kunne indføre uden at henvende sig til Lovgivningsmagten. Dette er, som sagt, sket i en Mængde Love ganske paa samme Maade.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag af *Ordføreren* (se foran)

vedtoges enstemmigt med 43 Stemmer.

Det saaledes ændrede Lovforslag sat-tes derefter til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.